

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 319

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

29 października 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2011/C 319/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2011/C 319/02

Sprawa C-264/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka energetyczna — Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/54/WE — Umowa inwestycyjna — Dwustronna umowa o ochronie inwestycji zawarta przed przystąpieniem do Unii Europejskiej — Artykuł 307 WE)

2

2011/C 319/03

Sprawa C-310/09: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique przeciwko Accor SA (Swobodny przepływ kapitału — Traktowanie dywidend pod względem podatkowym — Uregulowanie krajowe przyznające zaliczenie na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne spółki dominującej będące rezydentami — Odmowa zaliczenia na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne niebędące rezydentami — Wypłata dywidend przez spółkę dominującą jej akcjonariuszom — Zaliczenie zaliczki na poczet podatku na podatek należny od spółki dominującej w trakcie wypłaty — Odmowa zwrotu zaliczki na poczet podatku zapłaconej przez spółkę dominującą — Bezpodstawne wzbogacenie — Dowody wymagane przy opodatkowywaniu spółek zależnych niebędących rezydentami)

2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 319/04	Sprawa C-347/09: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz — Austria) — postępowanie karne przeciwko Jochenowi Dickingerowi, Franzowi Ömerowi (Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Uregulowanie krajowe ustanawiające monopol na urządzanie gier rozgrywanych w kasynach za pośrednictwem Internetu — Przesłanki dopuszczalności — Ekspansyjna polityka handlowa — Kontrola podmiotów zarządzających gry losowe w innych państwach członkowskich — Udzielenie monopolu spółce prywatnej — Możliwość uzyskania monopolu zarezerwowana wyłącznie dla spółek kapitałowych z siedzibą na terytorium kraju — Obowiązujący podmiot wykonujący monopol zakaz tworzenia oddziałów za granicą państwa członkowskiego jego siedziby)	3
2011/C 319/05	Sprawa C-447/09: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Reinhard Prigge, Michael Fromm, Volker Lambach przeciwko Deutsche Lufthansa AG (Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 5, art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Piloci linii lotniczych — Układ zbiorowy pracy — Klauzula przewidująca automatyczne ustanie umowy wraz z ukończeniem przez pracownika 60. roku życia)	4
2011/C 319/06	Sprawy połączone C-483/09 i C-1/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia provincial de Tarragona — Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko Magatte Gueye i Valentínowi Salmerónowi Sánchezowi (Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Pozycja ofiary w postępowaniu karnym — Przepięstwa popełnione w rodzinie — Obowiązek orzeczenia środka karnego zakazującego skazanemu zbliżania się do ofiary — Wybór rodzaju kar i ich wymiaru — Zgodność z art. 2, 3 i 8 tej decyzji ramowej — Przepis krajowy wykluczający mediację w sprawach karnych — Zgodność z art. 10 tej samej decyzji ramowej)	5
2011/C 319/07	Sprawa C-544/09 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 września 2011 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — Wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej w Berlinie-Brandenburgii — Artykuł 87 ust. 3 lit. c) WE — Zawodność rynku — Proporcjonalność — Neutralność technologiczna — Efekt zachęty)	5
2011/C 319/08	Sprawa C-53/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Land Hessen przeciwko Franz Mücksch OHG (Środowisko naturalne — Dyrektywa 96/82/WE — Kontrola niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi — Zapobieganie — Właściwe odległości pomiędzy obszarami użytku publicznego a zakładami, w których znajdują się duże ilości substancji niebezpiecznych)	5
2011/C 319/09	Sprawa C-132/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Belgia) — Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley przeciwko Belgische Staat (Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Podatki od spadków od akcji imiennych — Termin przedawnienia oszacowania akcji spółek niebędących rezydentami dłuższy od terminu mającego zastosowanie w przypadku spółek będących rezydentami — Ograniczenie — Uzasadnienie)	6
2011/C 319/10	Sprawa C-138/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — „DP grup” EOOD przeciwko Direktor na Agencija „Mitnici” (Unia celna — Zgłoszenie celne — Przyjęcie zgłoszenia przez organ celny — Unieważnienie uprzednio przyjętego zgłoszenia celnego — Konsekwencje w zakresie przepisów karnych)	7
2011/C 319/11	Sprawa C-155/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — Williams i in. przeciwko British Airways plc (Warunki pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Prawo do urlopu corocznego — Piloci linii lotniczych)	7

2011/C 319/12	Sprawy połączone C-180/10 i C-181/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnego Sąd Administracyjny — Polska) — Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10) przeciwko Ministrowi Finansów (C-180/10), Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10) (Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Pojęcie podatnika — Sprzedaż terenów budowlanych — Artykuły 9, 12 i 16 — Brak odliczenia naliczonego podatku VAT) 8	8
2011/C 319/13	Sprawa C-197/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Unio de Pagesos de Catalunya przeciwko Administración del Estado (Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej — Warunki przyznania — Rolnicy rozpoczynający prowadzenie działalności rolniczej — Hipotetyczny charakter pytania prejudycjalnego — Niedopuszczalność) 8	8
2011/C 319/14	Sprawa C-240/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz przeciwko Finanzamt Stuttgart III (Swobodny przepływ osób — Zakaz dyskryminacji i obywatelstwo Unii — Podatek dochodowy — Uwzględnienie dodatków zagranicznych w ramach obliczania stawki opodatkowania mającej zastosowanie do innych dochodów przy zastosowaniu progresywnego progu podatkowego — Uwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom innego państwa członkowskiego wykonującym powierzone im funkcje na terytorium krajowym — Nieuwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom krajowym wykonującym powierzone im funkcje poza terytorium krajowym — Porównywalność) 9	9
2011/C 319/15	Sprawa C-111/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2011 r. w sprawie T-487/10 Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 marca 2011 r. przez Ignacia Ruipéreza Aguirre i ATC Petition 9	9
2011/C 319/16	Sprawa C-413/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Germanwings GmbH przeciwko Amend 9	9
2011/C 319/17	Sprawa C-420/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — Jutta Leth przeciwko Republice Austrii, krajowi związkowemu Dolna Austria 10	10
2011/C 319/18	Sprawa C-450/11: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej 10	10

Sąd

2011/C 319/19	Sprawy połączone T-75/04 i od T-77/04 do T-79/04: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Rozporządzenie (WE) nr 2032/2003 — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność) 11	11
2011/C 319/20	Sprawy połączone T-400/04 i od T-402/04 do T-404/04: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji (Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Inwentaryzacja substancji czynnych na rynku — Decyzja odmawiająca zmiany określonych przepisów rozporządzenia — Skarga na bezczynność — Obowiązek działania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność) 11	11

2011/C 319/21	Sprawa T-34/08: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung przeciwko Komisji (Pomoc finansowa wypłacona w ramach programu Daphne II — Określenie kwoty do wypłaty beneficjentowi — Błąd w ocenie) 12	12
2011/C 319/22	Sprawa T-120/08: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Rozporządzenie (WE) nr 1451/2007 — Akt niet dotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność — Postępowanie zaoczne) 12	12
2011/C 319/23	Sprawa T-251/08: Wyrok Sądu z dnia 23 września 2011 r. — Vion przeciwko OHIM (PASSION FOR BETTER FOOD) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PASSION FOR BETTER FOOD — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))..... 13	13
2011/C 319/24	Sprawy połączone T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Regione autonoma della Sardegna i in. przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc na rzecz przemysłu hotelarskiego w regionie Sardynia — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną ze wspólnym rynkiem i częściowo z nim niezgodną i nakazująca jej odzyskanie — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Efekt zachęty — Zasada de minimis) 13	13
2011/C 319/25	Sprawa T-461/08: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EBI (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług w zakresie pomocy w konserwacji, utrzymaniu i rozbudowie systemu informatycznego — Odrzucenie oferty oferenta — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Właściwość — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Przejrzystość — Proporcjonalność — Równość traktowania i niedyskryminacja — Kryteria wyboru i udzielenia zamówienia — Skarga o odszkodowanie — Dopuszczalność — Utracony zysk) 14	14
2011/C 319/26	Sprawa T-501/08: Wyrok Sądu z dnia 23 września 2011 r. — NEC Display Solutions Europe przeciwko OHIM — C More Entertainment (see more) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego see more — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe CMORE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 14	14
2011/C 319/27	Sprawa T-1/09: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Dornbracht przeciwko OHIM — Metaform Lucchese (META) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego META — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy METAFORM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)..... 14	14
2011/C 319/28	Sprawa T-86/09: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług komputerowych w tym usług w zakresie konserwacji i rozwoju systemów informatycznych Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa — Odrzucenie oferty oferenta — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrzystość — Kryteria udzielenia zamówienia — Konflikt interesów — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna) 15	15
2011/C 319/29	Sprawa T-201/09: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Rügen Fisch przeciwko OHIM — Schwaaner Fischwaren (SCOMBER MIX) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy SCOMBER MIX — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 15	15

2011/C 319/30	Sprawa T-250/09: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Cesea Group przeciwko OHIM — Mangini & C. (Mangiami) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Mangiami — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy MANGINI — Dopuszczalność nowych dowodów — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	16
2011/C 319/31	Sprawa T-298/09: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Europaiki Dynamiki przeciwko Komisji (Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowa procedura przetargowa — Świadczenie usług przez podmiot zewnętrzny w zakresie programów edukacyjnych — Udzielenie zamówienia kilku oferentom — Klasyfikacja oferenta — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Podstawy wykluczenia z procedury przetargowej — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego — Okres ważności ofert — Odpowiedzialność pozaumowna)	16
2011/C 319/32	Sprawa T-325/09 P: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Adjemian i in. przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Pracownicy — Umowa o pracę na czas określony — Odmowa zawarcia nowej umowy o pracę lub przedłużenia umowy o pracę na czas nieokreślony — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony — Dyrektywa 1999/70/WE — Artykuł 88 WZIP — Decyzja Komisji w sprawie maksymalnego czasu zatrudnienia niestałego personelu w jej służbach)	16
2011/C 319/33	Sprawa T-500/09: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Włochy przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Pomoc dla przetwórstwa owoców cytrusowych — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność)	17
2011/C 319/34	Sprawa T-67/10: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Pomoc finansowa przyznana programowi operacyjnemu mającemu na celu poprawę przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność).....	17
2011/C 319/35	Sprawa T-99/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Meica przeciwko OHIM — TofuTown.com (TOFUKING) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TOFUKING — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy King — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe Curry King — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	17
2011/C 319/36	Sprawa T-174/10: Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — ara przeciwko OHIM — Allrounder (A z dwoma trójkątnymi motywami) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy A z dwoma trójkątnymi motywami — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy A — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	18
2011/C 319/37	Sprawa T-232/10: Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Couture Tech przeciwko OHIM (Przedstawienie godła Związku Radzieckiego) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego godło Związku Radzieckiego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Sprzeczność z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	18
2011/C 319/38	Sprawa T-512/10: Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Nike International przeciwko OHIM (DYNAMIC SUPPORT) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego DYNAMIC SUPPORT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	18
2011/C 319/39	Sprawa T-316/11: Wyrok Sądu z dnia 16 września 2011 r. — Kadio Marokro przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia)	19

2011/C 319/40	Sprawa T-101/09: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Maftah przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na wniesienie skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Niedopuszczalność).....	19
2011/C 319/41	Sprawa T-102/99: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Elostá przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na wniesienie skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Niedopuszczalność).....	20
2011/C 319/42	Sprawa T-292/09: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Mugraby przeciwko Radzie i Komisji (Skarga na bezczynność — Zaniechanie podjęcia przez Radę i Komisję środków przeciwko Republice Libańskiej — Zarzucane naruszenie praw podstawowych skarżącego i układu o stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotą a Republiką Libańską — Oczywista niedopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)	20
2011/C 319/43	Sprawa T-18/10: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Handel produktami z fok — Zakaz przywozu i sprzedaży — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Zastosowanie art. 263 akapit czwarty TFUE — Pojęcie „aktu regulacyjnego” — Akt niedotyczący bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)	20
2011/C 319/44	Sprawa T-132/10: Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Communauté de communes de Lacq przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna — Koncentracja — Decyzja Komisji uznająca za zgodną za wspólnym rynkiem koncentrację związaną z przejęciem kontroli nad Acetex Corp. przez Celanese Corp. — Brak zobowiązania się Celanese do kontynuowania działalności w fabryce w Pardies (Francja) — Brak naruszenia zasad prawa przez Komisję — Oczywisty brak podstawy prawnej skargi)	21
2011/C 319/45	Sprawa T-435/10: Postanowienie Sądu z dnia 31 sierpnia 2011 r. — IEM przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Wniosek o zwrot zaliczek wypłaconych w wykonaniu umowy o finansowaniu badań — Klauzula arbitrażowa — Pismo zapowiadające sporządzenie noty obciążeniowej — Ponaglenie — Akty ściśle związane z umową — Niedopuszczalność).....	21
2011/C 319/46	Sprawa T-439/10 R: Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 8 września 2011 r. — Fulmen przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	22
2011/C 319/47	Sprawa T-452/10: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — ClientEarth przeciwko Radzie (Skarga o stwierdzenie nieważności — Reprezentacja przez adwokata niemającego statusu osoby trzeciej — Oczywista niedopuszczalność)	22
2011/C 319/48	Sprawa T-454/11: Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2011 r. — Luna International przeciwko OHIM — Asteris (Al bustan)	22
2011/C 319/49	Sprawa T-467/11: Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2011 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — dm-drogerie markt (360° SONIC ENERGY)	23
2011/C 319/50	Sprawa T-470/11: Skarga wniesiona w dniu 1 września 2011 r. — Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji	23
2011/C 319/51	Sprawa T-474/11: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2011 r. — Oster Weinkellerei przeciwko OHIM — Viñedos Emiliana (Igama)	24

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2011/C 319/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

Dz.U. C 298 z 8.10.2011.

Dz.U. C 290 z 1.10.2011.

Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowackiej

(Sprawa C-264/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka energetyczna — Rynek wewnętrzny energii elektrycznej — Dyrektywa 2003/54/WE — Umowa inwestycyjna — Dwustronna umowa o ochronie inwestycji zawarta przed przystąpieniem do Unii Europejskiej — Artykuł 307 WE)

(2011/C 319/02)

Język postępowania: słowacki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, F. Hoffmeister i J. Javorský, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 9 lit. e) i art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE (Dz.U. L 176, s. 37) — Uprzywilejowany dostęp jednego operatora do części transgranicznej zdolności przesyłowej energii elektrycznej — Naruszenie obowiązku zapewnienia wolnego od dyskryminacji dostępu do systemu przesyłowego i dystrybucyjnego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 z 21.11.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Francja) — Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique przeciwko Accor SA

(Sprawa C-310/09) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ kapitału — Traktowanie dywidend pod względem podatkowym — Uregulowanie krajowe przyznające zaliczenie na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne spółki dominującej będące rezydentami — Odmowa zaliczenia na poczet podatku w przypadku dywidend wypłacanych przez spółki zależne niebędące rezydentami — Wypłata dywidend przez spółkę dominującą jej akcjonariuszom — Zaliczenie zaliczki na poczet podatku na podatek należny od spółki dominującej w trakcie wypłaty — Odmowa zwrotu zaliczki na poczet podatku zapłaconej przez spółkę dominującą — Bezpodstawne wzbogacenie — Dowody wymagane przy opodatkowywaniu spółek zależnych niebędących rezydentami)

(2011/C 319/03)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministre du budget, des comptes publics et de la fonction publique

Strona pozwana: Accor SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État — Wykładnia art. 43 i 56 traktatu WE — Uregulowanie krajowe opodatkowujące w inny sposób dywidendy pochodzące ze spółek zależnych z siedzibą w państwie siedziby spółki dominującej, a w inny dywidendy pochodzące od spółek zależnych z siedzibą w innych państwach członkowskich — Możliwość odliczenia od zaliczki na poczet podatku od dochodów kapitałowych, który spółka dominująca jest zobowiązana zapłacić z tytułu wypłaty tych dywidend swym akcjonariuszom, zaliczenia podatku związanego z wypłatą tych dywidend, gdy pochodzą one od spółek zależnych z siedzibą we Francji, lecz nie w przypadku dywidend pochodzących od spółki zależnej z siedzibą w innym państwie członkowskim Wspólnoty — Odmowa zwrotu zapłaconej przez spółkę dominującą zaliczki na podatek od dochodów kapitałowych uzasadniona bezpodstawnym wzbogaceniem lub

brakiem szkody po stronie tej spółki — Zwrot kwot zapłaconych przez spółkę dominującą uzależniony od przedstawienia dowodów dotyczących podatku zapłaconego przez spółki zależne w innym państwie członkowskim, niż państwo siedziby spółki dominującej — Poszanowanie zasad równoważności i skuteczności

Sentencja

- 1) Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE sprzeciwiają się przepisom państwa członkowskiego mającym na celu unikanie podwójnego opodatkowania ekonomicznego dywidend, takim jak sporne w postępowaniu krajowym, które pozwalają spółce dominującej na odliczenie od zaliczki, do której zapłaty jest ona zobowiązana przy wypłacie swoim akcjonariuszom dywidend wypłaconych przez jej spółki zależne, zaliczenia podatku związanego z wypłatą dywidend, jeżeli dywidendy te pochodzą od spółki zależnej mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, lecz nie przyznają takiego uprawnienia, jeżeli dywidendy pochodzą od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, ponieważ przepisy te nie dają prawa w tym ostatnim przypadku do przyznania zaliczenia podatku związanego z wypłatą tych dywidend przez rzeczoną spółkę zależną.
- 2) Prawo Unii sprzeciwia się temu, aby w sytuacji, gdy krajowy system podatkowy, taki jak sporny w postępowaniu przed sądem krajowym, nie polega, jako taki, na przerzuceniu na osobę trzecią podatku nienależnie zapłaconego przez jego płatnika, państwo członkowskie odmawiało zwrotu kwot zapłaconych przez spółkę dominującą z tego powodu, że ów zwrot stanowiłby dla niej bezpodstawne wzbogacenie, albo z tego powodu, że kwota zapłacona przez spółkę zależną nie stanowi dla niej ani kosztu księgowego, ani podatkowego, lecz obciąża sumę kwot, które mogłyby zostać wypłacone jej akcjonariuszom.
- 3) Zasady równoważności i skuteczności nie sprzeciwiają się temu, by zwrot kwot spółce dominującej, który mógłby zagwarantować stosowanie tego samego systemu podatkowego do dywidend wypłaconych przez jej spółki zależne mające siedzibę we Francji i do dywidend wypłaconych przez spółki zależne tej spółki mające siedziby w innych państwach członkowskich, które następnie wypłacane są przez tę spółkę dominującą, był uzależniony od warunku przedstawienia przez płatnika dowodów, które znajdują się w jego wyłącznym posiadaniu, dotyczących, dla każdej spornej dywidendy, w szczególności rzeczywiście zastosowanej stawki opodatkowania oraz rzeczywiście zapłaconej kwoty podatku z tytułu zysków osiągniętych przez jej spółki zależne mające swoją siedzibę w innych państwach członkowskich, także wówczas gdy w przypadku spółek zależnych mających siedzibę we Francji dowody te, znane organom podatkowym, nie są wymagane. Niemniej jednak przedstawienia takich dowodów można domagać się jedynie wówczas, gdy przedstawienie dowodu na zapłatę podatku przez spółki zależne mające siedzibę w innych państwach członkowskich nie okaże się praktycznie niemożliwe lub nadmiernie uciążliwe z uwagi w szczególności na przepisy prawne tych państw członkowskich dotyczące zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu, rejestracji podatku dochodowego od osób prawnych, który należy zapłacić, a także przechowywania dokumentów administracyjnych. Do sądu krajowego należy zbadanie, czy warunki te zostały spełnione w toczącym się przed nim postępowaniu.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht Linz — Austria) — postępowanie karne przeciwko Jochenowi Dickingerowi, Franzowi Ömerowi

(Sprawa C-347/09) ⁽¹⁾

(Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Uregulowanie krajowe ustanawiające monopol na urządzenie gier rozgrywanych w kasynach za pośrednictwem Internetu — Przesłanki dopuszczalności — Ekspansyjna polityka handlowa — Kontrola podmiotów zarządzających gry losowe w innych państwach członkowskich — Udzielenie monopolu spółce prywatnej — Możliwość uzyskania monopolu zarezerwowana wyłącznie dla spółek kapitałowych z siedzibą na terytorium kraju — Obowiązujący podmiot wykonujący monopol zakaz tworzenia oddziałów za granicą państwa członkowskiego jego siedziby)

(2011/C 319/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bezirksgericht Linz

Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Jochen Dickinger, Franz Ömer

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym - Bezirksgericht Linz — Wykładnia art. 43 i 49 WE — Uregulowania krajowe zabraniające pod groźbą sankcji karnych prowadzenia działalności w zakresie gier losowych bez koncesji wydawanej przez właściwe władze, lecz zastrzegające możliwość uzyskania tego rodzaju koncesji na maksymalny okres 15 lat spółkom kapitałowym z siedzibą na terytorium krajowym, nieposiadającym oddziałów za granicą

Sentencja

- 1) Prawo Unii, a w szczególności art. 49 WE stoi na przeszkodzie ustanowieniu sankcji karnych za naruszenie monopolu w zakresie zarządzania gier losowych, takiego jak monopol na urządzenie gier w kasynach udostępnianych odpłatnie przez Internet, przewidziany w krajowych przepisach spornych w sprawie przed sądem krajowym, jeżeli przepisy te nie są zgodne z przepisami tego prawa.
- 2) Artykuł 49 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do usług z zakresu gier losowych udostępnianych odpłatnie przez Internet na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego przez podmiot z siedzibą w innym państwie członkowskim, pomimo że podmiot ten:

— utworzył w przyjmującym państwie członkowskim określoną infrastrukturę wsparcia informatycznego, taką jak serwer, oraz

— wspomaga się pomocą techniczną świadczoną przez usługodawcę z siedzibą w przyjmującym państwie członkowskim, aby dostarczać swe usługi na rzecz konsumentów w tym samym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

3) Artykuł 49 WE powinien być interpretowany w ten sposób, że:

- a) państwo członkowskie zmierzające do zapewnienia szczególnie wysokiego poziomu ochrony konsumentów w sektorze gier losowych może w sposób zasadny uznać, że jedynie ustanowienie monopolu na rzecz jednego podmiotu, poddanego ścisłej kontroli ze strony organów władzy publicznej może pozwolić zapanować nad przestępczością związaną z tym sektorem i realizować cel polegający na przeciwdziałaniu zachętom do nadmiernych wydatków związanych z grami oraz na zwalczaniu uzależnienia od gier w sposób wystarczająco skuteczny;
- b) dla spójności z celem walki z przestępczością, jak również z celem ograniczenia okazji do gry, przepisy krajowe ustanawiające monopol w dziedzinie gier losowych i dopuszczające by podmiot posiadający monopol prowadził ekspansywną politykę winny:
 - opierać się na przekonaniu, że działalność przestępcza i oszustwa związane z grami oraz uzależnienie od nich stanowią problem na terytorium zainteresowanego państwa członkowskiego, któremu zaradzić może rozwój działalności licencjonowanej i regulowanej; oraz
 - dopuszczać wyłącznie współmierną i ściśle ograniczoną działalność reklamową konieczną w celu ukierunkowania konsumentów ku kontrolowanej sieci gier;
- c) okoliczność, że dane państwo członkowskie wybrało odmienny system ochrony niż przyjęty przez inne państwo członkowskie, nie może mieć wpływu na ocenę niezbędnej i proporcjonalnego charakteru przepisów przyjętych w tej dziedzinie. Przepisy te powinny być jedynie oceniane pod kątem realizacji celów zakładanych przez właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego oraz zapewnienia zamierzonego poziomu ochrony.

(¹) Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht — Niemcy) — Reinhard Prigge, Michael Fromm, Volker Lambach przeciwko Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-447/09) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 ust. 5, art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Piloci linii lotniczych — Układ zbiorowy pracy — Klauzula przewidująca automatyczne ustanie umowy wraz z ukończeniem przez pracownika 60. roku życia)

(2011/C 319/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reinhard Prigge, Michael Fromm, Volker Lambach

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesarbeitsgericht — Wykładnia art. 2 ust. 5, art. 4 ust. 1 lub art. 6 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Zgodność z tym uregulowaniem układu zbiorowego przewidującego, ze względów związanych z zagwarantowaniem bezpieczeństwa lotów, że umowa o pracę z pilotem ustaje automatycznie z chwilą upływu miesiąca, w którym ukończył on 60. rok życia

Sentencja

Wykładni art. 2 ust. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą, w drodze przepisów upoważniających, zezwolić partnerom społecznym na przyjmowanie środków w rozumieniu art. 2 ust. 5 dyrektywy 2000/78 w dziedzinach wskazanych w tym przepisie, a objętych układami zbiorowymi pracy, pod warunkiem że te przepisy upoważniające będą wystarczająco precyzyjne, by zagwarantować, że rzeczony środki będą spełniać wymogi z art. 2 ust. 5. Środek taki jak w sprawie przed sądem krajowym, który ustala na 60 lat granicę wieku, poczynając od którego piloci nie mogą dłużej wykonywać działalności zawodowej, nie jest środkiem niezbędnym dla bezpieczeństwa publicznego i dla ochrony zdrowia w rozumieniu rzeczono art. 2 ust. 5.

Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by klauzula układu zbiorowego pracy, taka jak w sporze przed sądem krajowym, ustalała na 60 lat granicę wieku, poczynając od którego piloci zostają uznani za nieposiadających już zdolności fizycznych potrzebnych do wykonywania ich działalności zawodowej, podczas gdy uregulowania krajowe i międzynarodowe ustalają ten wiek na 65 lat.

Wykładni art. 6 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/78 należy dokonywać w ten sposób, że bezpieczeństwo lotów nie stanowi zgodnego z prawem celu w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia provincial de Tarragona — Hiszpania) — postępowanie karne przeciwko Magatte Gueye i Valentínowi Salmerónowi Sánchezowi

(Sprawy połączone C-483/09 i C-1/10) ⁽¹⁾

(Współpraca policyjna i sądowa w sprawach karnych — Decyzja ramowa 2001/220/WSiSW — Pozycja ofiary w postępowaniu karnym — Przepięstwa popełnione w rodzinie — Obowiązek orzeczenia środka karnego zakazującego skazanemu zbliżania się do ofiary — Wybór rodzaju kar i ich wymiaru — Zgodność z art. 2, 3 i 8 tej decyzji ramowej — Przepis krajowy wykluczający mediację w sprawach karnych — Zgodność z art. 10 tej samej decyzji ramowej)

(2011/C 319/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia provincial de Tarragona

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym Magatte Gueye (C-483/09)

przy udziale: X

Valentín Salmerón Sánchez (C-1/10)

przy udziale: Y

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia provincial de Tarragona — Wykładnia art. 2, 8 i 10 decyzji ramowej Rady z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (2001/220/WSiSW) (Dz.U. L 82, s. 1) — Poszanowanie i uznawanie ofiar — Prawo do ochrony — Mediacja karna w toku postępowania karnego — Porozumienie między ofiarą a sprawcą przestępstwa

Sentencja

- Wykładni art. 2, 8 i 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by obligatoryjny zakaz zbliżania się o określonym minimalnym wymiarze, przewidziany w prawie karnym państwa członkowskiego jako środek karny, był orzekany wobec sprawców przemocy w rodzinie, nawet jeżeli ofiary tej przemocy nie zgadzają się na zastosowanie takiego środka.
- Wykładni art. 10 ust. 1 decyzji ramowej 2001/220 należy dokonywać w ten sposób, że pozwala on państwu członkowskiemu, mając na względzie szczególną kategorię przestępstw popełnionych w rodzinie, wykluczyć możliwość korzystania z mediacji we wszystkich postępowaniach karnych dotyczących takich przestępstw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 13.2.2010.
Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 15 września 2011 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-544/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Wprowadzenie naziemnej telewizji cyfrowej w Berlinie-Brandenburgii — Artykuł 87 ust. 3 lit. c) WE — Zawodność rynku — Proporcjonalność — Neutralność technologiczna — Efekt zachęty)

(2011/C 319/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, J. Möller i B. Klein, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Gross, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 6 października 2009 r. w sprawie T-21/06 Niemcy przeciwko Komisji Europejskiej, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/513/WE z dnia 9 listopada 2005 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Republikę Federalną Niemiec na rzecz wdrażania naziemnej telewizji cyfrowej w Berlinie-Brandenburgii (Dz.U. 2006 L 200, s. 14) — Naruszenie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE

Sentencja

- Odwołanie zostaje oddalone.
- Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 51 z 27.02.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Land Hessen przeciwko Franz Mücksch OHG

(Sprawa C-53/10) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 96/82/WE — Kontrola niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi — Zapobieganie — Właściwe odległości pomiędzy obszarami użytku publicznego a zakładami, w których znajdują się duże ilości substancji niebezpiecznych)

(2011/C 319/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Land Hessen

Strona pozwana: Franz Mücksch OHG

Przy udziale: Merck KGaA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. 1997, L 10, s. 13), zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r. dostosowującym do decyzji Rady 1999/468/WE niektóre akty podlegające procedurze ustanowionej w art. 251 traktatu, w zakresie procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą dyrektywą (Dz.U. L 311, s. 1) — Zapobieganie poważnym awariom — Zakres obowiązku zapewnienia przez państwa członkowskie, by ich polityka zagospodarowania przestrzennego uwzględniała, w dłuższej perspektywie, potrzebę utrzymania właściwych odległości pomiędzy obszarami użytku publicznego a zakładami, w których znajdują się duże ilości substancji niebezpiecznych — Budowa centrum ogrodniczego w pobliżu takiego zakładu — Istnienie wielu innych placówek handlowych w tej samej strefie ryzyka.

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, iż uwzględniona zostanie potrzeba utrzymania, w dłuższej perspektywie, właściwych odległości między zakładami objętymi tą dyrektywą a obiektami użytku publicznego, ciąży również na organie publicznym takim jak miasto Darmstadt, które jest właściwe do wydawania pozwoleń na budowę, nawet jeżeli wykonuje ono to uprawnienie w drodze decyzji związanej.
- 2) Przewidziany w art. 12 ust. 1 dyrektywy 96/82, zmienionej dyrektywą 2003/105, obowiązek uwzględnienia potrzeby, w dłuższej perspektywie, utrzymania właściwych odległości między zakładami objętymi tą dyrektywą a budynkami użytku publicznego nie wymaga od właściwych organów krajowych, by zakazały lokalizacji budynku użytku publicznego w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym. Obowiązek ten stoi natomiast na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że należy bezwzględnie wydać pozwolenie na lokalizację takiego budynku bez przeprowadzenia na etapie planowania przestrzennego lub na etapie decyzji indywidualnej należytej oceny ryzyka związanego z lokalizacją w obrębie obwodu wyznaczonego właściwymi odległościami.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Belgia) — Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-132/10) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Podatki od spadków od akcji imiennych — Termin przedawnienia oszacowania akcji spółek niebędących rezydentami dłuższy od terminu mającego zastosowanie w przypadku spółek będących rezydentami — Ograniczenie — Uzasadnienie)

(2011/C 319/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Leuven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Olivier Halley, Julie Halley, Marie Halley

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Leuven — Wykładnia art. 26, 49, 63 i 65 TFUE — Przepisy krajowe przewidujące dla podatku od spadków od akcji imiennych termin przedawnienia wynoszący dwa lata, gdy rzeczywiste centrum zarządzania spółką, która wyemitowała akcje, znajduje się w danym państwie członkowskim, oraz termin przedawnienia wynoszący dziesięć lat w pozostałych przypadkach

Sentencja

Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom państwa członkowskiego, takim jak przepisy sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, które w zakresie podatku od spadków przewidują dziesięcioletni termin przedawnienia dla celów wyceny akcji imiennych spółki, w której akcjonariuszem był zmarły, i której rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w innym państwie członkowskim, podczas gdy ów termin wynosi dwa lata w przypadku, w którym rzeczywiste centrum zarządzania znajduje się w pierwszym ze wskazanych państw członkowskich.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija grad — Bułgaria) — „DP grup” EOOD przeciwko Direktor na Agencija „Mitnici”

(Sprawa C-138/10) ⁽¹⁾

(Unia celna — Zgłoszenie celne — Przyjęcie zgłoszenia przez organ celny — Unieważnienie uprzednio przyjętego zgłoszenia celnego — Konsekwencje w zakresie przepisów karnych)

(2011/C 319/10)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Administratiwen syd Sofija grad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: „DP grup” EOOD

Strona pozwana: Direktor na Agencija „Mitnici”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija grad — Wykładnia art. 4 pkt 5, art. 8 ust. 1 tiret pierwsze, art. 62, art. 63 i art. 68 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Przyjęcie przez organ celny pisemnego zgłoszenia celnego sporządzonego przez dłużnika celnego — Zrównanie takiego przyjęcia z decyzją administracyjną podlegającą kontroli sądowej — Tymczasowe przyjęcie zgłoszenia celnego do czasu definitywnej weryfikacji zawartych w nim danych w ramach opinii biegłego służącej potwierdzeniu kodu taryfy celnej — Ograniczenie zakresu kontroli przeprowadzanej przez organ celny w ramach teŝe weryfikacji

Sentencja

Przepisy prawa Unii w dziedzinie ceł powinny być interpretowane w ten sposób, że zgłaszający nie może żądać na drodze sądowej uchylecia sporządzonego przez niego zgłoszenia celnego, jeżeli zostało ono przyjęte przez organy celne. Jednakże, na warunkach przewidzianych w art. 66 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. zgłaszający może zwrócić się do tych organów z wnioskiem o unieważnienie owego zgłoszenia, nawet wówczas, gdy towary zostały przez nie zwolnione. Po rozpatrzeniu sprawy organy celne są zobowiązane — z zastrzeżeniem możliwości wniesienia skargi do sądu — albo oddalić wniosek zgłaszającego w drodze decyzji z uzasadnieniem, albo unieważnić zgłoszenie zgodnie z wnioskiem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court of the United Kingdom — Zjednoczone Królestwo) — Williams i in. przeciwko British Airways plc

(Sprawa C-155/10) ⁽¹⁾

(Warunki pracy — Dyrektywa 2003/88/WE — Organizacja czasu pracy — Prawo do urlopu corocznego — Piloci linii lotniczych)

(2011/C 319/11)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court of the United Kingdom

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Williams i in.

Strona pozwana: British Airways plc

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Court of the United Kingdom — Wykładnia art. 7 dyrektywy Rady 93/104/WE z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 307, s. 18) i art. 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Zakres nałożonych dyrektywami obowiązków dotyczących charakteru i wysokości ekwiwalentu za płatny, coroczny urlop — Zakres swobody państw członkowskich przy ustanawianiu przepisów wykonawczych w tym przedmiocie — Płatny, coroczny urlop przysługujący pilotom linii lotniczych

Sentencja

Artykuł 7 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy oraz klauzulę 3 porozumienia stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 2000/79/WE z dnia 27 listopada 2000 r. dotyczącej wprowadzenia w życie Europejskiego porozumienia w sprawie organizacji czasu pracy personelu pokładowego w lotnictwie cywilnym, zawartego przez Stowarzyszenie Europejskich Linii Lotniczych (AEA), Europejską Federację Pracowników Transportu (ETF), Europejskie Stowarzyszenie Cockpit (ECA), Stowarzyszenie Linii Lotniczych Regionów Europy (ERA) i Międzynarodowe Stowarzyszenie Przewoźników Lotniczych (IACA), należy interpretować w ten sposób, że pilot linii lotniczych ma w okresie przybywania na corocznym urlopie prawo nie tylko do utrzymania podstawowego wynagrodzenia, ale także, po pierwsze, do wszystkich składników nieodzownie związanych z wykonywaniem zadań powierzonych mu na podstawie umowy o pracę, które rekompensowane są poprzez kwotę pieniężną uwzględnianą przy obliczaniu jego całkowitego wynagrodzenia, i po drugie, do wszystkich składników, które są związane ze statusem osobistym i zawodowym pilota linii lotniczych.

Do sądu krajowego należy ustalenie, czy poszczególne składniki całkowitego wynagrodzenia wspomnianego pracownika spełniają te kryteria.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny — Polska) — Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10) przeciwko Ministrowi Finansów (C-180/10), Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

(Sprawy połączone C-180/10 i C-181/10) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Pojęcie podatnika — Sprzedaż terenów budowlanych — Artykuły 9, 12 i 16 — Brak odliczenia naliczonego podatku VAT)

(2011/C 319/12)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10)

Strona pozwana: Minister Finansów (C-180/10), Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelną Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) oraz art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Sprzedaż licznych działek budowlanych — Uznanie sprzedającego za podatnika w sytuacji gdy grunt stanowił część jego gospodarstwa rolnego, ale gdy zakończył on prowadzenie tej działalności w związku z przekształceniem gruntu przez gminę w grunt przeznaczony pod zabudowę

Sentencja

Dostawę gruntu przeznaczonego pod zabudowę należy uznać za objętą podatkiem od wartości dodanej na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, jeżeli państwo to skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2006/138/WE z dnia 19 grudnia 2006 r., niezależnie od częstotliwości takich transakcji oraz od kwestii, czy sprzedawca prowadzi działalność producenta,

handlowca lub usługodawcy, pod warunkiem że transakcja ta nie stanowi jedynie czynności związanej ze zwykłym wykonywaniem prawa własności.

Osoby fizycznej, która prowadziła działalność rolniczą na gruncie nabytym ze zwolnieniem z podatku od wartości dodanej i przekształconym wskutek zmiany planu zagospodarowania przestrzennego niezależnej od woli tej osoby w grunt przeznaczony pod zabudowę, nie można uznać za podatnika podatku od wartości dodanej w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, kiedy dokonuje ona sprzedaży tego gruntu, jeżeli sprzedaż ta następuje w ramach zarządu majątkiem prywatnym tej osoby.

Natomiast jeżeli osoba ta w celu dokonania wspomnianej sprzedaży podejmuje aktywne działania w zakresie obrotu nieruchomościami, angażując środki podobne do wykorzystywanych przez producentów, handlowców i usługodawców w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy uznać ją za podmiot prowadzący „działalność gospodarczą” w rozumieniu tego przepisu, a więc za podatnika podatku od wartości dodanej.

Okoliczność, iż osoba ta jest „rolnikiem ryczałtowym” w rozumieniu art. 295 ust. 1 pkt 3 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, jest w tym zakresie bez znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Unio de Pagesos de Catalunya przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-197/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej — Warunki przyznania — Rolnicy rozpoczynający prowadzenie działalności rolniczej — Hipotetyczny charakter pytania prejudycjalnego — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unio de Pagesos de Catalunya

Strona pozwana: Administración del Estado

Przy udziale: Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 42 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) i art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Ustalenie kwoty referencyjnej — Nieprzyznanie uprawnienia do pomocy w określonych sytuacjach — Młodzi rolnicy

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego przedstawiony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r. jest niedopuszczalny ze względu na to, że ma on charakter hipotetyczny.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz przeciwko Finanzamt Stuttgart III

(Sprawa C-240/10) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Zakaz dyskryminacji i obywatelstwo Unii — Podatek dochodowy — Uwzględnienie dodatków zagranicznych w ramach obliczania stawki opodatkowania mającej zastosowanie do innych dochodów przy zastosowaniu progresywnego progu podatkowego — Uwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom innego państwa członkowskiego wykonującym powierzone im funkcje na terytorium krajowym — Nieuwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom krajowym wykonującym powierzone im funkcje poza terytorium krajowym — Porównywalność)

(2011/C 319/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart III

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Baden-Württemberg — Wykładnia art. 18 TFUE,

21 TFUE i 45 TFUE — Uregulowanie krajowe dotyczące podatku dochodowego zwalniającego z podatku dodatki zagraniczne otrzymywane przez podatników zatrudnionych przez osobę prawną krajowego prawa publicznego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu państwa — Brak takiego zwolnienia z podatku w przypadku dodatków otrzymywanych przez podatników zatrudnionych na terytorium krajowym przez osobę prawną prawa publicznego innego państwa członkowskiego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu tego innego państwa

Sentencja

Artykuł 39 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz (ustawy w sprawie podatku dochodowego), zgodnie z którym dodatki takie jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, przyznawane urzędnikowi państwa członkowskiego pracującemu w innym państwie członkowskim w celu wyrównania spadku siły nabywczej pieniądza w miejscu zatrudnienia, nie są uwzględniane na potrzeby określenia stawki opodatkowania mającej zastosowanie w tym pierwszym państwie do innych dochodów podatnika bądź małżonka, podczas gdy ekwiwalentne dodatki przyznawane urzędnikowi tego innego państwa członkowskiego pracującemu na terytorium pierwszego państwa członkowskiego są uwzględniane na potrzeby określenia tej stawki opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2011 r. w sprawie T-487/10 Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 marca 2011 r. przez Ignacia Ruipéreza Aguirre i ATC Petition

(Sprawa C-111/11 P)

(2011/C 319/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition (przedstawiciel: adwokat M.J. Sánchez González)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Germanwings GmbH przeciwko Amend

(Sprawa C-413/11)

(2011/C 319/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Amend

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia rozporządzenia nr 261/2004⁽¹⁾ dokonywana przez Trybunał Sprawiedliwości w celu zniesienia nierównego traktowania, które by w przeciwnym razie wystąpiło, w ten sposób, że pasażerowi, którego lot jest jedynie opóźniony o więcej niż trzy godziny, przysługuje odszkodowanie na podstawie art. 7 ww. rozporządzenia, mimo że rozporządzenie to przewiduje je tylko w przypadku odmowy przyjęcia na pokład lub odwołania zarezerwowanego lotu, a w przypadku opóźnienia lotu ogranicza prawa pasażera do świadczeń w zakresie zapewnienia pomocy określonych w art. 9 rozporządzenia i — jeśli opóźnienie trwa dłużej niż pięć godzin — także do świadczeń w zakresie zapewnienia pomocy określonych w art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia, jest zgodna z zasadą podziału władz w Unii Europejskiej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 10 sierpnia 2011 r. — Jutta Leth przeciwko Republice Austrii, krajowi związkowemu Dolna Austria

(Sprawa C-420/11)

(2011/C 319/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jutta Leth.

Strona pozwana: Republika Austrii, kraj związkowy Dolna Austria

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 3 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.⁽²⁾ oraz dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r.⁽³⁾ (zwanej dalej „dyrektywą środowiskową”) należy interpretować w ten sposób, że:

- 1) pojęcie dóbr materialnych obejmuje jedynie ich substancję, czy też również ich wartość,

- 2) ocena skutków środowiskowych ma na celu również ochronę jednostki przed wystąpieniem szkody majątkowej wskutek zmniejszenia wartości należącej do niej nieruchomości?

⁽¹⁾ Dyrektywa w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa przewidująca udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniająca w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 56, s. 17).

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-450/11)

(2011/C 319/18)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Afonso i L. Lozano Palacios, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez zastosowanie szczególnego systemu podatku VAT dla agencji podróży do usług podróży, które są sprzedawane innej osobie niż podróżny, tak jak to zostało przewidziane przez Decreto-Lei nr 221/85 z dnia 3 lipca, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 306-310 dyrektywy VAT. ⁽¹⁾

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że sposób stosowania przez Republikę Portugalską systemu szczególnego, w zakresie, w jakim stosuje ona ten system do transakcji świadczonych przez agencje podróży innym agencjom podróży lub innym podatnikom podatku VAT innym niż podróżny, nie jest zgodna z przepisami prawa Unii w tej dziedzinie, ponieważ przepisy dyrektywy VAT wymagają, aby stosowanie szczególnego systemu było ograniczone do usług świadczonych na rzecz podróżnych.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji(Sprawy połączone T-75/04 i od T-77/04 do T-79/04) ⁽¹⁾**(Skarga o stwierdzenie nieważności — Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Rozporządzenie (WE) nr 2032/2003 — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność)**

(2011/C 319/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arch Chemicals, Inc (Norwalk, Connecticut, Stany Zjednoczone) i Arch Timber Protection Ltd (Castleford, West Yorkshire, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-75/04); Rhodia UK Ltd, dawniej Rhodia Consumer Specialties Ltd (Watford, Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-77/04; Sumitomo Chemical (UK) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-78/04) oraz Troy Chemical Co. BV (Vlaardingen, Niderlandy) (sprawa T-79/04); (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo X. Lewis i F. Simonetti, następnie P. Oliver i G. Wilms, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Europejska Rada Przemysłu Chemicznego (CEFIC) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Bronckers, Y. van Gerven i P. Charro, następnie Y. van Gerven)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo A. Neergaard i M. Moore, następnie A. Neergaard i J. Rodrigues, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo B. Hoff-Nielsen, M. Sims i F. Ruggeri Laderchi, następnie M. Sims i F. Florindo Gijón, wreszcie F. Florindo Gijón i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy) oraz Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: początkowo S. Terstal, następnie H. Sevenster, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 3, art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3, art. 10 ust. 2 akapit drugi, art. 11 ust. 3, art. 13, art. 14 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 (Dz.U. L 307, s. 1) oraz stwierdzenia nieważności załącznika II do tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone.
- 2) Arch Chemicals, Inc., Arch Timber Protection Ltd, Rhodia UK Ltd, Sumitomo Chemical (UK) plc i Troy Chemical Co. BV pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, w tym, w przypadku Sumitomo Chemical (UK) plc, koszty związane z postępowaniem w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.

- 3) Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Królestwo Niderlandów i Europejska Rada Przemysłu Chemicznego (CEFIC) pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004**Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji**(Sprawy połączone T-400/04 i od T-402/04 do T-404/04) ⁽¹⁾**(Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Inwentaryzacja substancji czynnych na rynku — Decyzja odmawiająca zmiany określonych przepisów rozporządzenia — Skarga na bezczynność — Obowiązek działania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność)**

(2011/C 319/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arch Chemicals, Inc. (Norwalk, Connecticut, Stany Zjednoczone); Arch Timber Protection Ltd (Castleford, West Yorkshire, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-400/04); Rhodia UK Ltd, dawniej Rhodia Consumer Specialties Ltd (Watford, Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-402/04), Sumitomo Chemical (UK) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (sprawa T-403/04) i Troy Chemical Co. BV (Vlaardingen, Niderlandy) (sprawa T-404/04); (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo X. Lewis i D. Recchia, następnie P. Oliver i G. Wilms, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, w ramach żądania głównego — wniosek o stwierdzenie bezczynności Komisji polegający na tym, że niezgodnie z prawem nie dokonała ona zmiany określonych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1896/2000 z dnia 7 września 2000 r. w sprawie pierwszej fazy programu określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie produktów biobójczych (Dz.U. L 228, s. 6) i rozporządzenia Komisji (WE) nr 2032/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1896/2000 (Dz.U. L 307, s. 1), w ramach żądania ewentualnego — wniosek o stwierdzenie nieważności pisma Komisji z dnia 20 lipca 2004 r., odmawiającego uwzględnienia wniosków skarżących, i po drugie, w ramach żądania głównego — wniosek o naprawienie szkody poniesionej przez skarżące na skutek bezczynności Komisji oraz, w ramach żądania ewentualnego — żądanie naprawienia szkody spowodowanej pismem z dnia 20 lipca 2004 r.

Sentencja

- 1) Skargi zostają odrzucone.
- 2) Arch Chemicals, Inc., Arch Timber Protection Ltd, Rhodia UK Ltd, Sumitomo Chemical (UK) plc i Troy Chemical Co. BV pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 19 z 22.1.2005

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung przeciwko Komisji

(Sprawa T-34/08) (¹)

(Pomoc finansowa wypłacona w ramach programu Daphne II — Określenie kwoty do wypłaty beneficjentowi — Błąd w ocenie)

(2011/C 319/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo B. Henning, następnie U. Claus i w końcu S. Reichmann i L.-J. Schmidt, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo S. Grünheid i B. Simon, następnie S. Grünheid i F. Dinthilhac, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 16 listopada 2007 r. o częściowym nieuznaniu kosztów poniesionych przez skarżącego w ramach umowy o finansowanie Daphne JAI/DAP/2004-2/052W.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji z dnia 16 listopada 2007 r. o częściowym nieuznaniu kosztów poniesionych przez Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV w ramach umowy o finansowanie Daphne JAI/DAP/2004-2/052W, w zakresie w jakim dotyczy wydatków z pozycji A 6, A 39, A 40, A 41, A 43 i E 41.
- 2) Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV pokrywa dwie trzecie własnych kosztów i dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję Europejską. Komisja pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung eV.

(¹) Dz.U. C 79 z 29.3.2008.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Arch Chemicals i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-120/08) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Uregulowania sanitarne — Wprowadzanie do obrotu produktów biobójczych — Rozporządzenie (WE) nr 1451/2007 — Akt niedotyczący skarżącego indywidualnie — Niedopuszczalność — Postępowanie zaoczne)

(2011/C 319/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Arch Chemicals, Inc (Norwalk, Connecticut, Stany Zjednoczone), Arch Timber Protection Ltd (Castleford, West Yorkshire, Zjednoczone Królestwo), Rhodia UK Ltd (Watford, Hertfordshire, Zjednoczone Królestwo), Sumitomo Chemical (UK) plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Troy Chemical Co. BV (Vlaardingen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Van Maldegem i C. Mereu)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i E. Kružíková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Europejska Rada Przemysłu Chemicznego (CEFIC) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci Y. van Gerven i V. Terrien, następnie Y. van Gerven)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 3 ust. 2, art. 4, art. 7 ust. 3, art. 14 ust. 2 akapit drugi, art. 15 ust. 3, art. 17 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325, s. 3) oraz stwierdzenia nieważności załącznika II do tego rozporządzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Postępowanie w sprawie wniosków Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Arch Chemicals, Inc., Arch Timber Protection Ltd, Rhodia UK Ltd, Sumitomo Chemical (UK) plc i Troy Chemical Co. BV pokrywają własne koszty.
- 4) Europejska Rada Przemysłu Chemicznego (CEFIC) pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 128 z 24.5.2008

Wyrok Sądu z dnia 23 września 2011 r. — Vion przeciwko OHIM (PASSION FOR BETTER FOOD)

(Sprawa T-251/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PASSION FOR BETTER FOOD — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 319/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vion NV (Best, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat A. Klinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: początkowo M. Kicia, następnie R. Manea, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 kwietnia 2008 r. (sprawa R 562/2007-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego PASSION FOR BETTER FOOD jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vion NV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Regione autonoma della Sardegna i in. przeciwko Komisji

(Sprawy połączone T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc na rzecz przemysłu hotelarskiego w regionie Sardynia — Decyzja uznająca pomoc za częściowo zgodną ze wspólnym rynkiem i częściowo z nim niezgodną i nakazująca jej odzyskanie — Nowa pomoc — Obowiązek uzasadnienia — Ochrona uzasadnionych oczekiwań — Efekt zachęty — Zasada de minimis)

(2011/C 319/24)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Regione autonoma della Sardegna (Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Fantozzi, P. Carrozza i G. Mameli)

(sprawa T-394/08); SF Turistico Immobiliare Srl (Orosei, Włochy) (przedstawiciel: adwokat L. Marcialis) (T-408/08); Timsas Srl (Arezzo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Dodaro, S. Pinna i S. Cianciullo) (T-453/08); i Grand Hotel Abi d'Oru SpA (Olbia) (przedstawiciele: adwokaci D. Dodaro, S. Cianciullo i R. Masuri) (T-454/08)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: w sprawach T-394/08 i T-454/08 E. Righini, D. Grespan i C. Urraca Caviedes; w sprawie T-408/08 E. Righini i D. Grespan; w sprawie T-453/08 D. Grespan i C. Urraca Caviedes, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą w sprawie T-394/08: Selene di Alessandra Cannas Sas (Cagliari, Włochy); HGA Srl (Golfo Aranci, Włochy); Gimar Srl (Sassari, Włochy); Coghene Costruzioni Srl (Alghero, Włochy); Camping Pini i Mare di Cogoni Franco & C. Sas (Quartu Sant'Elena, Włochy); Immobiliare 92 Srl (Arzachena, Włochy); Gardena Srl (Santa Teresa di Gallura, Włochy); Hotel Stella 2000 Srl (Olbia, Włochy); Vadis Srl (Valledoria, Włochy); Macpep Srl (Sorso, Włochy); San Marco Srl (Alghero); Due Lune SpA (Mediolan, Włochy); Nicos Residence Srl (Santa Teresa di Gallura); Rosa Murgese (Iglesias, Włochy); Mavi Srl (Arzachena); Hotel Mistral di Bruno Madeddu & C. Sas (Alghero); L'Esagono di Mario Azara & C. Snc (San Teodoro, Włochy); Le Buganville di Cogoni Giuseppe & C. Snc (Villasimius, Włochy); i Le Dune di Stefanelli Vincenzo & C. Snc (Arbus, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Dore, F. Ciulli i A. Vinci)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/854/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie programu pomocy „Ustawa regionalna nr 9 z 1998 r. — nadużycia w stosowaniu programu pomocy N 272/98” C 1/04 (ex NN 158/03 i CP 15/2003) (Dz.U. L 302, s. 9), na mocy której Regione autonoma della Sardegna przyznał dotacje na rzecz początkowych inwestycji w obrębie sektora hotelarskiego na Sardynii

Sentencja

- 1) Sprawy T-394/08, T-408/08, T-453/08 i T-454/08 zostają połączone w celu wydania wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) Skarżące pokrywają koszty poniesione przez Komisję z wyłączeniem kosztów, które poniosła ona z powodu interwencji, oraz swoje własne koszty.
- 4) Interwenienci w sprawie T-394/08 pokrywają koszty poniesione przez Komisję dotyczące interwencji oraz swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko EBI

(Sprawa T-461/08) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług w zakresie pomocy w konserwacji, utrzymaniu i rozbudowie systemu informatycznego — Odrzucenie oferty oferenta — Udzielenie zamówienia innemu oferentowi — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Właściwość — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Przejrzystość — Proporcjonalność — Równość traktowania i niedyskryminacja — Kryteria wyboru i udzielenia zamówienia — Skarga o odszkodowanie — Dopuszczalność — Utracony zysk)

(2011/C 319/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i P. Katsimani, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: C. Gómez de la Cruz i T. Pietilä, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata, J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji EBI z dnia 31 stycznia 2008 r. o odrzuceniu oferty przedłożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej dotyczącej świadczenia usług w celu zapewnienia pomocy w konserwacji, utrzymaniu i rozbudowie systemu informatycznego i o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi, na podstawie art. 225 WE i 230 WE, a po drugie żądanie zasądzenia odszkodowania na podstawie art. 225 WE, 235 WE i 288 WE.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) o odrzuceniu oferty złożonej przez Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE w ramach procedury przetargowej 2007/S 176-215155 dotyczącej świadczenia usług w celu zapewnienia „[p]omocy w konserwacji, utrzymaniu i rozbudowie systemu »Loans Front Office« (Serapis)” i udzieleniu zamówienia Sybase BVBA.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Wyrok Sądu z dnia 23 września 2011 r. — NEC Display Solutions Europe przeciwko OHIM — C More Entertainment (see more)

(Sprawa T-501/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego see more — Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe CMORE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 319/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Display Solutions Europe GmbH (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Munzinger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: W. Verburg, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: C More Entertainment AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat R. Almaraz Palmero)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 sierpnia 2008 r. (sprawa R 1388/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między C More Entertainment AB a NEC Display Solutions Europe GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) NEC Display Solutions Europe GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Dornbracht przeciwko OHIM — Metaform Lucchese (META)

(Sprawa T-1/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego META — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy METAFORM — Względna podstawa odmowy rejestracji — Podobieństwo towarów i oznaczeń — Odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd)

(2011/C 319/27)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt i M. Bergermann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schöffner, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Metaform Lucchese SpA (Pescaglia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Pozzi i A. Perani)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 listopada 2008 r. (sprawa R 1152/2006-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Metaform Lucchese SpA a Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-86/09) (¹)

(Zamówienia publiczne na usługi — Procedura przetargowa — Świadczenie usług komputerowych w tym usług w zakresie konserwacji i rozwoju systemów informatycznych Dyrekcji Generalnej ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa — Odrzucenie oferty oferenta — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Przejrzystość — Kryteria udzielenia zamówienia — Konflikt interesów — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2011/C 319/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis, P. Katsimani i M. Dermitzakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Bambara i E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat, J. Stuycka)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 grudnia 2008 r. o odrzuceniu oferty przedłożonej przez skarżącą w ramach procedury przetargowej MARE/2008/01 dotyczącej świadczenia usług komputerowych w tym usług w zakresie konserwacji i rozwoju systemów informatycznych

Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa (Dz.U. 2008, S 115), a po drugie, żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Rügen Fisch przeciwko OHIM — Schwaaner Fischwaren (SCOMBER MIX)

(Sprawa T-201/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy SCOMBER MIX — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit.b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rügen Fisch AG (Sassnitz, Niemcy) (przedstawiciele: O. Spuhler i M. Geitz, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Schwaaner Fischwaren GmbH (Schwaan, Niemcy) (przedstawiciel: A. Jaeger-Lenz, adwokat)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 marca 2009 r. (sprawa R 230/2007-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Rügen Fisch AG a Schwaaner Fischwaren GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rügen Fisch AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Cesea Group przeciwko OHIM — Mangini & C. (Mangiami)

(Sprawa T-250/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy Mangiami — Wcześniejszy słowny międzynarodowy znak towarowy MANGINI — Dopuszczalność nowych dowodów — Artykuł 76 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Cesea Group Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. De Simone, D. Demarinis i J. Wrede)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Mangini & C. Srl (Sestri Levante, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 kwietnia 2009 r. (sprawa R 982/2008-2), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia między Mangini & C. Srl a Cesea Group Srl.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 20 kwietnia 2009 r. (sprawa R 982/2008-2).
- 2) OHIM zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji

(Sprawa T-298/09) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Wspólnotowa procedura przetargowa — Świadczenie usług przez podmiot zewnętrzny w zakresie programów edukacyjnych — Udzielenie zamówienia kilku oferentom — Klasyfikacja oferenta — Skarga o stwierdzenie nieważności — Obowiązek uzasadnienia — Podstawy wykluczenia z procedury przetargowej — Artykuł 93 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego — Okres ważności ofert — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2011/C 319/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: N. Korogiannakis i M. Dermizakis, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Bambara i E. Manhaeve, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata, P. Wytincka)

Przedmiot

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności dwóch decyzji Komisji doręczonych w dwóch odrębnych pismach z dnia 12 maja 2009 r. dotyczących klasyfikacji skarżącej w odniesieniu do jej ofert przedstawionych w odpowiedzi na otwartą procedurę przetargową EAC/01/2008 dotyczącą świadczenia przez podmiot zewnętrzny usług w zakresie opracowania programów edukacyjnych (ESP-ISEP) (Dz.U. 2008/S 158–212752), część 1 (Rozwój i utrzymanie systemów informatycznych), a także część 2 (Testy, szkolenia i wsparcie dotyczące systemów informatycznych), jako drugiego wykonawcy w odniesieniu do każdej z tych części, a po drugie żądanie zasądzenia odszkodowania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 26.9.2009.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Adjemian i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-325/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Służba publiczna — Pracownicy — Umowa o pracę na czas określony — Odmowa zawarcia nowej umowy o pracę lub przedłużenia umowy o pracę na czas nieokreślony — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony — Dyrektywa 1999/70/WE — Artykuł 88 WZIP — Decyzja Komisji w sprawie maksymalnego czasu zatrudnienia niestalego personelu w jej służbach)

(2011/C 319/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vahan Adjemian (Angera, Włochy) oraz 175 pracowników i byłych pracowników Komisji Europejskiej, których nazwiska są wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis oraz É. Marchal)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall oraz D. Martin, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer oraz K. Zieleskiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawach połączonych F-134/07 i F-8/08 Adjemian i in. przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, mające na celu uchylene wyroku

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. w sprawach połączonych F-134/07 i F-8/08 Adjemian i in. przeciwko Komisji zostaje uchylony w części umarzającej postępowanie w przedmiocie żądań skarżących w sprawie F-134/07, których nazwiska znajdują się w załączniku, skierowanych przeciwko decyzjom oddalającym ich zażalenia.
- 2) W pozostałej części odwołanie zostaje oddalone.
- 3) Skarga wniesiona przez skarżących w sprawie F-134/07, których nazwiska znajdują się w załączniku, zostaje oddalona w zakresie, w jakim skarga ta zmierzała do stwierdzenia nieważności decyzji oddalających ich zażalenia.
- 4) Vahan Adjemian i 175 pracowników i byłych pracowników Komisji Europejskiej, których nazwiska znajdują się w załączniku, pokrywają swoje własne koszty i koszty poniesione przez Komisję i Radę Unii Europejskiej w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/09) (¹)

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Pomoc dla przetwórstwa owoców cytrusowych — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność)

(2011/C 319/33)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: adwokaci L. Ventrella i G. Palmieri)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: P. Rossi, pełnomocnik)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2009/721/WE z dnia 24 września 2009 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 257, s. 28), w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez Republikę Włoską w sektorze przetwórstwa owoców cytrusowych.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Włoch zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-67/10) (¹)

(EFOGR — Sekcja Orientacji — Zmniejszenie pomocy finansowej — Pomoc finansowa przyznana programowi operacyjnemu mającemu na celu poprawę przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych — Skuteczność kontroli — Proporcjonalność)

(2011/C 319/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Jimeno Fernández i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 9827 z dnia 10 grudnia 2009 r. dotyczącej stosowania korekt finansowych Sekcji Orientacji EFOGR w ramach programu operacyjnego CCI 2000.ES.16.1.PO.007 (Hiszpania — Kastylia-León) w ramach działania „Poprawa przetwarzania i wprowadzania do obrotu produktów rolnych”.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Meica przeciwko OHIM — TofuTown.com (TOFUKING)

(Sprawa T-99/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TOFUKING — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy King — Wcześniejsze słowne, krajowy i wspólnotowy, znaki towarowe Curry King — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/35)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG (Edeweicht, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Russlies)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: TofuTown.com GmbH (Wiesbaum, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Krause i F. Cordt)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 stycznia 2010 r. (sprawa R 63/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG a TofuTown.com GmbH.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 7 stycznia 2010 r. (sprawa R 63/2009-4).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG.
- 3) TofuTown.com GmbH pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Sądu z dnia 22 września 2011 r. — ara przeciwko OHIM — Allrounder (A z dwoma trójkątnymi motywami)

(Sprawa T-174/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy A z dwoma trójkątnymi motywami — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy A — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ara AG (Langenfeld, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat M. Gail, następnie adwokaci M. Gail i H. Pernez)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Allrounder SARL (Sarrebouurg, Francja) (przedstawiciel: adwokat N. Boespflug)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 stycznia 2010 r. (sprawa R 481/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy ara AG a Allrounder SARL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) ara AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2011 r. — Couture Tech przeciwko OHIM (Przedstawienie godła Związku Radzieckiego)

(Sprawa T-232/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego godło Związku Radzieckiego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Sprzeczność z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami — Artykuł 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Couture Tech Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: B. Whyatt, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 5 marca 2010 r. (sprawa R 1509/2008-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego godło Związku Radzieckiego jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Couture Tech Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Sądu z dnia 21 września 2011 r. — Nike International przeciwko OHIM (DYNAMIC SUPPORT)

(Sprawa T-512/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego DYNAMIC SUPPORT — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 319/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nike International Ltd (Beaverton, Oregon, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. de Justo Bailey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Botis, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 sierpnia 2010 r. (sprawa R 640/2010-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego DYNAMIC SUPPORT jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Nike International Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 16 września 2011 r. — Kadio Marokro przeciwko Radzie

(Sprawa T-316/11) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 319/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mathieu Kadio Marokro (Cocody, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat S. Le Damany)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Rady 2011/221/WPZiB zmieniającej decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 20) i, po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 93, s. 10) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego

Sentencja

- 1) Stwierdzona zostaje nieważność decyzji Rady 2011/221/WPZiB zmieniającej decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej i rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej w zakresie, w jakim dotyczą one M. Kadio Marokro.

2) Skutki decyzji 2011/221 zostają utrzymane w mocy wobec M. Kadiego Marokra w mocy do czasu, gdy skuteczne stanie się stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 330/2011.

3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez M. Kadiego Maroka.

(¹) Dz.U. C 226 z 30.7.2011

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Maftah przeciwko Komisji

(Sprawa T-101/09) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na wniesienie skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Elmabruk Maftah (South Harrow, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister i A. McMurdie, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Paasivirta et M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Szostak, G. Étienne, M.M. Josephides i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniającego po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i taliami (Dz.U. L 345, s. 60), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Elmabruk Maftah pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Elosta przeciwko Komisji

(Sprawa T-102/99) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin na wniesienie skargi — Przekroczenie terminu — Brak siły wyższej — Brak usprawiedliwionego błędu — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Abdelrazag Elosta (Pinner, Middlesex, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: E. Grieves, barrister i A. McMurdie, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Paasivirta i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: R. Szostak, G. Étienne, M.-M. Josephides i E. Finnegan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 1330/2008 z dnia 22 grudnia 2008 r. zmieniającego po raz 103. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i taliami (Dz.U. L 345, s. 60), w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Abdelrazag Elosta pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 13 z 15.1.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Mugraby przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawa T-292/09) ⁽¹⁾

(Skarga na bezczynność — Zaniechanie podjęcia przez Radę i Komisję środków przeciwko Republice Libańskiej — Zarzucane naruszenie praw podstawowych skarżącego i układu o stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotą a Republiką Libańską — Oczywista niedopuszczalność — Skarga o odszkodowanie — Skarga oczywiście pozbawiona podstawy prawnej)

(2011/C 319/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Muhammad Mugraby (Bejrut, Liban) (przedstawiciele: adwokaci J. Regouw i L. Spigt)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Vitro, B. Driessen i E. Finnegan, pełnomocnicy) i Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Tufvesson i S. Boelaert, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, skarga na bezczynność mająca na celu stwierdzenie, że Rada i Komisja niezgodnie z prawem zaniechały zajęcia stanowiska w przedmiocie wniosku skarżącego dotyczącego podjęcia środków przeciwko Republice Libańskiej ze względu na zarzucane temu państwu naruszenie praw podstawowych skarżącego i układu o stowarzyszeniu pomiędzy Wspólnotą a Republiką Libańską i, po drugie, skarga o odszkodowanie za szkodę, którą skarżący uważa, że poniósł w wyniku bezczynności wspomnianych instytucji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona i w części oddalona.
- 2) Muhammad Mugraby zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Inuit Tapiriit Kanatami i in. przeciwko Parlamentowi i Radzie

(Sprawa T-18/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (WE) nr 1007/2009 — Handel produktami z fok — Zakaz przywozu i sprzedaży — Wyjątek na rzecz społeczności Eskimosów — Zastosowanie art. 263 akapit czwarty TFUE — Pojęcie „aktu regulacyjnego” — Akt niedotyczący bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inuit Tapiriit Kanatami (Ottawa, Kanada), Nattivak Hunters and Trappers Association (Qikiqtarjuaq, Kanada), Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation (Pangnirtung, Kanada), Jaypootie Moesiesie (Qikiqtarjuaq), Allen Kooneeluisie (Qikiqtarjuaq), Toomasie Newkingnak (Qikiqtarjuaq), David Kuptana (Ulukhaktok, Kanada), Karliin Aariak (Iqaluit, Kanada), Efstathios Andreas Agathos (Ateny, Grecja), Canadian Seal Marketing Group (Quebec, Kanada), Ta Ma Su Seal Products (Cap-aux-Meules, Kanada), Fur Institute of Canada (Ottawa), NuTan Furs, Inc (Catalina, Kanada), GC Rieber Skinn AS (Bergen, Norwegia), Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC) (Nuuk, Grenlandia, Dania), Johannes Egede (Nuuk), Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) (Nuuk) (przedstawiciele: początkowo J. Bouckaert, M van der Woude i H. Viaene, następnie J. Bouckaert i H. Viaene, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: I. Anagnostopoulou i L. Visaggio, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michoel, pełnomocnicy)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, Y. de Vries, J. Tanger i M. Noort, pełnomocnicy) oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo É. White, P. Oliver i J.-B. Laignelot, następnie É. White, P. Oliver i K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1007/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie handlu produktami z fok (Dz.U. L 286, s. 36).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangiirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Efstathios Andreas Agathos, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Conference Greenland (ICC), Johannes Egede i Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) zostają obciążeni własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej.
- 3) Królestwo Niderlandów i Komisja ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 100 z 17.4.2010

Postanowienie Sądu z dnia 1 września 2011 r. — Communauté de communes de Lacq przeciwko Komisji

(Sprawa T-132/10) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Koncentracja — Decyzja Komisji uznająca za zgodną za wspólnym rynkiem koncentrację związaną z przejściem kontroli nad Acetex Corp. przez Celanese Corp. — Brak zobowiązania się Celanese do kontynuowania działalności w fabryce w Pardies (Francja) — Brak naruszenia zasad prawa przez Komisję — Oczywisty brak podstawy prawnej skargi)

(2011/C 319/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Communauté de communes de Lacq (Mourenx, Francja) (przedstawiciel: J. Daniel, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel i N. von Lingen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie odszkodowania za szkody rzekomo poniesione przez Communauté de communes de Lacq wskutek nieprawidłowości

i bezczynności po stronie Komisji w następstwie koncentracji związanej z przejściem kontroli nad Acetex Corp. z siedzibą w Pardies (Francja) przez Celanese Corporation.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona w części jako oczywiście pozbawiona jakiegokolwiek podstawy prawnej i części jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Communauté de communes de Lacq zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010

Postanowienie Sądu z dnia 31 sierpnia 2011 r. — IEM przeciwko Komisji

(Sprawa T-435/10) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Program ramowy w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji — Wniosek o zwrot zaliczek wypłaconych w wykonaniu umowy o finansowaniu badań — Klauzula arbitrażowa — Pismo zapowiadające sporządzenie noty obciążeniowej — Ponaglenie — Akty ściśle związane z umową — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/45)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: IEM — Erga — Erevnes — Meletes perivallontos kai chorotaxias AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Sofokleous, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i A. Sauka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności, po pierwsze, pisma Komisji z dnia 7 maja 2010 r. zapowiadającego sporządzenie noty obciążeniowej dotyczącej zwrotu kwoty 105 416,47 EUR odpowiadającej zaliczkom wypłaconym skarżącej przez Parthénon AE Oikodomikon — Technikon — Touristikon — Viomichanikon — Emporikon kai Exagogikon Ergasion w wykonaniu umowy FAIR-CT98-9544 zawartej w związku z czwartym programem ramowym w dziedzinie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji oraz, po drugie, pisma Komisji z dnia 14 lipca 2010 r. ponaglającego do zwrotu niezapłaconej zasadniczej kwoty, zażądaney w nocie obciążeniowej nr 3241004968.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) IEM — Erga — Erevnes — Meletes perivallontos kai chorotaxias AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 8 września 2011 r. — Fulmen przeciwko Radzie

(Sprawa T-439/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2011/C 319/46)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Fulmen (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat A. Kronshagen)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis, T. Scharf i E. Cujo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania następujących aktów w części dotyczącej strony skarżącej:

- decyzji Rady 2010/413 WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39);
- rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 195, s. 25);
- decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB (Dz.U. L 281, s. 81);
- rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1)

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — ClientEarth przeciwko Radzie

(Sprawa T-452/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Reprezentacja przez adwokata niemającego statusu osoby trzeciej — Oczywista niedopuszczalność)

(2011/C 319/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Hockman, QC, oraz P. Kirch, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: C. Fekete oraz B. Driessen, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Danii (przedstawiciele: C. Vang oraz S. Juul Jørgensen, pełnomocnicy); Republika Finlandii (przedstawiciele: H. Leppo oraz M. Pere, pełnomocnicy); oraz Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska, A. Falk, S. Johannesson oraz C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie odmowy przyznania skarżącej pełnego dostępu do opinii sporządzonej przez służbę prawną Rady (dokument nr 6865/09) dotyczącej propozycji Komisji w sprawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) ClientEarth pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Królestwo Danii, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2011 r. — Luna International przeciwko OHIM — Asteris (Al bustan)

(Sprawa T-454/11)

(2011/C 319/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Luna International Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Asteris Industrial and Commercial Company SA (Ateny, Grecja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 maja 2011 r. w sprawie R 1358/2008-2;
- obciążenie OHIM i Asteris Industrial and Commercial Company SA własnymi kosztami i kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: graficzny znak towarowy „Al butan” dla towarów z klas 29, 30, 31 i 32 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3540846

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Asteris Industrial and Commercial Company SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: strona wnosząca o unieważnienie prawa do znaku oparła swój wniosek na art. 51 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i uzasadniła go zarejestrowanym w Grecji wcześniejszym graficznym znaku towarowym nr 137497 „AL BUSTAN” dla towarów z klasy 29

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do części zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 53 ust. 1, art. 57 ust. 2 i art. 57 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne stwierdzenie Izby Odwoławczej, iż właściciel wcześniejszego krajowego znaku towarowego przedstawił dowód, że w okresie pięciu lat poprzedzających datę złożenia wniosku o unieważnienie prawa do znaku wcześniejszy znak towarowy był rzeczywiście używany w państwie członkowskim, w którym został zarejestrowany, w związku z towarami, dla których został zarejestrowany, lub że istniały usprawiedliwione powody nieużywania znaku. Ponadto Izba Odwoławcza wyciągnęła niedopuszczalne wnioski z materiału o niskiej (lub żadnej) wartości dowodowej.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2011 r. — Colgate-Palmolive przeciwko OHIM — dm-drogerie markt (360° SONIC ENERGY)

(Sprawa T-467/11)

(2011/C 319/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Colgate-Palmolive Company (Nowy York, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Zintler i G. Schindler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 25 maja 2011 r. w sprawie R 1094/2010-2, oraz

— oddalenie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „360° SONIC ENERGY” dla „szczoteczki do zębów” z klasy 21 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6236533

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „SONIC POWER” zarejestrowany jako międzynarodowy znak towarowy pod nr 842882 dla towarów z klas 3 i 21

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, że istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku spornych znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 1 września 2011 r. — Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji

(Sprawa T-470/11)

(2011/C 319/50)

Język postępowania: francuski

Strony

Strony skarżące: Total SA (Courbevoie, Francja) i Elf Aquitaine (Courbevoie) (przedstawiciele: adwokaci A. Noël-Baron i É. Morgan de Rivery)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strony skarżące wnoszą do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności pism Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s746396 z dnia 24 czerwca 2011 r. i BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dnia 8 lipca 2011 r. w całości;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty żądanej od skarżących w piśmie Komisji BUDG/DGA/C4/BM/s812886 z dnia 8 lipca 2011 lub przynajmniej anulowanie odsetek za zwłokę w wysokości 31 312 114,58 EUR nałożonych na Elf Aquitaine, za które Total jest odpowiedzialna solidarnie w wysokości 19 191 296,03 EUR;
- w każdym razie obciążenie Komisji wszystkimi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strony skarżące podnoszą tylko jeden zarzut dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo i swoje obowiązki, nie wyciągając wobec nich konsekwencji z wyroku Sądu z dnia 7 czerwca 2011 r. wydanego w sprawie T-217/06 Arkema France i in. przeciwko Komisji, w którym grzywna nałożona na spółki zależne skarżących w ramach sprawy COMP/F/38.645 — Metakrylany została obniżona. Strony skarżące podnoszą między innymi:

- jako spółki dominujące pociągnięte w tym charakterze do odpowiedzialności za kartel powinny również skorzystać z obniżenia grzywny nałożonej na ich spółki zależne, chociaż ich własna skarga na tę samą decyzję została oddalona wyrokiem Sądu z dnia 7 czerwca 2011 r. wydanym w sprawie T-206/06 Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji;
- poprzez dokonaną przez Arkema SA płatność całości grzywny nałożonej na skarżące i ich spółki zależne w decyzji w sprawie COMP/F/38.645 Komisja została zaspokojona we wszystkich swoich prawach i w konsekwencji nie może niczego więcej domagać się od skarżących.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2011 r. — Oster Weinkellerei przeciwko OHIM — Viñedos Emiliana (Igama)

(Sprawa T-474/11)

(2011/C 319/51)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Andreas Oster Weinkellerei KG (Cochem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat N. Schindler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Viñedos Emiliana, SA (Santiago, Chile)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 czerwca 2011 r. w sprawie R 637/2010-2;
- nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą;
- pomocniczo: zawieszenie postępowania do czasu wydania prawomocnej decyzji w postępowaniu w sprawie unieważnienia toczącym się przed OHIM i zarejestrowanym pod numerem 000005716 C.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Igama” dla towarów należących do klasy 33.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Viñedos Emiliana, S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „GAMMA” dla towarów należących do klasy 33.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu.

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Odwołanie wniesione w dniu 8 września 2011 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 28 czerwca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-55/10 AS przeciwko Komisji

(Sprawa T-476/11 P)

(2011/C 319/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: AS (Bruksela, Belgia)

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie F-55/10 AS przeciwko Komisji;
- zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Komisja podnosi cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, ponieważ Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) stwierdził istnienie interesu prawnego w stwierdzeniu nieważności decyzji o odrzuceniu kandydatury. Komisja podnosi:

— w pierwszej części zarzutu: naruszenie prawa Unii poprzez odejście od tez przyjętych przez Sąd w wyroku z dnia 9 grudnia 2010 r. w sprawie T-526/08 P Komisja przeciwko Strackowi, ponieważ SSP stwierdził, że zainteresowana posiada interes prawny w stwierdzeniu nieważności decyzji o odrzuceniu jej kandydatury na sporne stanowisko, mimo że nie zażądała stwierdzenia nieważności decyzji o powołaniu, choć obie decyzje są ze sobą nierozdzielnie związane;

— w drugiej części zarzutu: błędną kwalifikację prawną okoliczności faktycznych w związku ze stwierdzeniem istnienia interesu prawnego w sposób abstrakcyjny, nie badając konkretnie wszystkich poszlak;

— w trzeciej części zarzutu: błędną odmowę uwzględnienia określonych informacji dotyczących akt medycznych, które wykazałyby, że skarżąca nie miała interesu prawnego w niniejszym przypadku.

2) Zarzut drugi dotyczący po pierwsze, naruszenie prawa Unii w związku z wykładnią i stosowaniem zasady zgodności pomiędzy zażaleniem a skargą, poprzez odesłanie do wyroku SSP z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie F-45/07 Mandt przeciwko Parlamentowi, i w związku ze stwierdzeniem, że nowy zarzut dotyczący naruszenia Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej był dopuszczalny pomimo tego, że nie został podniesiony w zażaleniu i że „zasadniczo różnił się” od przedstawionego w zażaleniu jedynego zarzutu dotyczącego naruszenia ogłoszenia o wakacie, a po drugie, naruszenie art. 91 ust. 2 tego regulaminu pracowniczego w związku z uznaniem, że „podstawa sporu” jest właściwie określona przez „zakwestionowanie przez skarżącego zgodności zaskarżonego aktu z prawem materialnym lub ewentualnie jego zgodności z prawem formalnym”, co pozbawiałoby postępowanie poprzedzające wniesienie skargi jakiegokolwiek znaczenia i nie służyłoby celowi tego postępowania, jakim jest sprzyjanie polubowemu rozstrzygnięciu różnic pomiędzy zainteresowanym a jego organem powołującym.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz błędnego uzasadnienia, ponieważ SSP dokonał wykładni art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego w taki sposób jakoby miał on przyznawać każdemu urzędnikowi bezwzględne prawo dostępu do każdego stanowiska w jego grupie zaszerogowania. SSP naruszył w ten sposób znaczenie art. 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego oraz art. 10 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego a także pominął wyjaśnienia przedstawione przez Komisję w odniesieniu do interesu służby.

4) Czwarty zarzut dotyczący naruszenie prawa Unii w związku z zasądzeniem kwoty 3 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę, podczas gdy zarzut dotyczący naruszenia art. 7 regulaminu pracowniczego nie tylko był niedopuszczalny, lecz również bezzasadny.

Skarga wniesiona w dniu 6 września 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-481/11)

(2011/C 319/53)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności załącznika I część 2 część VI lit. D tiret piąte do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw oraz,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady hierarchii norm prawnych

— Skarżąca podnosi, że zaskarżone rozporządzenie jest sprzeczne z przepisami art. 113 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenia o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾.

2) Zarzut drugi dotyczący nadużycia władzy

- Skarżąca twierdzi, że Komisja wydając zaskarżony akt, podjęła działanie w znacznej mierze w celu innym niż wskazany, odstępując od obowiązującej normy przyjętej przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ).

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt oparto na wieloznacznych podstawach, które uzasadniają decyzję przeciwstawną do ostatecznie wydanej.

4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równości

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt niesłusznie poddaje owoce cytrusowe bardziej rygorystycznym warunkom zbytu niż pozostałe owoce i warzywa.

5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

- skarżąca podnosi, że zaskarżony akt nakłada bardziej rygorystyczne warunki znakowania opierając się na niedokładnych, niewłaściwych przyczynach w celu uzasadnienia ostatecznie wydanej decyzji.

(¹) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1/49; ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (UE) nr 513/2010 z dnia 15 czerwca 2010 r. (Dz.U. L 150, 16.6.2010, s. 40) i rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1234/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. (Dz.U. L 346, z 30.12.2010, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 5 września 2011 r. — Agrucon i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-482/11)

(2011/C 319/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) (Madryt, Hiszpania), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA) (Mediolan, Włochy), Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav) (Neapol, Włochy), Campil-Agro-Industrial do Campo do Tejo, Ld^a (Cartaxo, Portugalia), Evropaika Trofima AE (Larissa, Grecja), FIT — Fomento da Indústria do Tomate, SA (Águas de Moura, Portugalia), Konservopoiia Oporokipeftikon Filippou AE (Veria, Grecja), Panellinia Enosi Konsevpopoion (Ateny, Grecja), Elliniki Etairia Konservon AE („KYKNOS”) (Nafplio, Grecja), Anonymos Viomichaniki Etaireia Konservon D. Nomikos (Marousi, Grecja), Italgro — Indústria de Transformação de Produtos Alimentares, SA (Castanheira do Ribatejo, Portugalia), Kopais Anonymi Viomichaniki Kai Emporiki Etairia Trofimon & Poton (Kopais ABEE) (Maroussi, Grecja),

Serraiki Konservopoiia Oporokipeftikon Serko AE (Serres, Grecja), Sociedade de Industrialização de Produtos Agrícolas — Sopragol, SA (Mora, Portugalia), Sugalidal — Indústrias de Alimentação, SA (Benavente, Portugalia), Sutol — Indústrias Alimentares, Ld^a (Alcácer do Sal, Portugalia), Zanae Zýmai Artopoiás Níkoglou AE Viomichanía Empório Trofímon (Saloniki, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci J. da Cruz Vilaça, S. Estima Martins i S. Carvalho de Sousa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności art. 50 ust. 3 i art. 60 ust. 7 rozporządzenia Komisji nr 543/2011 (¹);
- połączenie niniejszej sprawy i sprawy T-454/10 dla celów procedury ustnej i wydania wyroku, lub przynajmniej dla celów procedury ustnej, oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że rozporządzenie Komisji nr 543/2011 narusza rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”), ponieważ:

- niesłusznie stanowi, że inwestycje i działania związane z przekształcaniem owoców i warzyw w przetworzone owoce i warzywa mogą kwalifikować się do wsparcia, oraz

- niesłusznie włącza tak zwane działania niestanowiące „właściwych działań przetwórczych” (które wydają się obejmować przygotowanie i działania następujące po właściwych działaniach przetwórczych) do wartości produkcji sprzedanej produktów przeznaczonych do przetworzenia, ponieważ rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku stanowi, że przepisy dotyczące organizacji producentów, w szczególności przyznawania dopłat, mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do produktów objętych wspólną organizacją rynku owoców i warzyw.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że przyznając organizacjom producentów dopłaty obejmujące działania o charakterze przemysłowym dokonywane na owocach i warzywach przeznaczonych do przetworzenia, prowadzone również przez prywatne przedsiębiorstwa, rozporządzenie Komisji nr 543/2011 narusza zasadę niedyskryminacji, która zakazuje traktowania porównywalnych sytuacji w odmienny sposób, chyba że takie traktowanie jest obiektywnie uzasadnione.

3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że przyznając organizacjom producentów dopłaty obejmujące działania o charakterze przemysłowym dokonywane na owocach i warzywach przeznaczonych do przetworzenia, prowadzone również przez prywatne przedsiębiorstwa, rozporządzenie Komisji nr 543/2011 narusza zasadę proporcjonalności, ponieważ wykracza poza to, co jest konieczne, aby osiągnąć hipotetyczny cel wspólnej polityki rolnej dotyczący pionowej integracji organizacji producentów.

(¹) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw (Dz.U. L 157, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2011 r. — Skyhawk Technologies przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Sky IP (SKYCADDIE)

(Sprawa T-484/11)

(2011/C 319/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Skyhawk Technologies, LLC (Stany Zjednoczone Ameryki Północnej) (przedstawiciele: K. Gilbert i M. Blair, Solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo) i Sky IP International Ltd (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie R 501/2010-4; oraz
- zarządzenie, że pozwany i British Sky Broadcasting Group plc i Sky IP International Ltd pokryją własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SKYCADDIE” dla towarów i usług z klas 9, 25, 28 i 41 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 4264685

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: British Sky Broadcasting Group plc i Sky IP International Ltd

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „SKY” zarejestrowany jako wspólnotowy znak

towarowy pod numerem 3203411 dla towarów i usług z klas 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 i 42; słowny znak towarowy „SKY” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod numerem 2302176B dla towarów i usług z klas 9, 28, 36, 41, 42, 43 i 45; graficzny znak towarowy „SKY” w kolorach czarnym i białym zarejestrowany jako wspólnotowy znak towarowy pod numerem 3166337 dla towarów i usług z klas 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 i 42; słowny znak towarowy „SKY” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod numerem 2044507A dla towarów z klas 18, 25 i 28; graficzny znak towarowy „SKY” w kolorach czarnym i białym zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod numerem 2197682 dla towarów i usług z klas 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 i 42; powszechnie znany w Zjednoczonym Królestwie znak towarowy „SKY” dla towarów i usług z klas 9, 16, 28, 38 i 41; niezarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie znak towarowy „SKY” dla towarów i usług z klas 9, 16, 28, 38 i 41;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, że Izba Odwoławcza: (i) nie uznała, iż między tymi znakami towarowymi istniały wystarczające różnice pod względem wizualnym, fonetycznym i koncepcyjnym, w szczególności w przypadku analizy koncepcyjnych znaczeń tych znaków towarowych (ii) nie uwzględniła poziomu uwagi przeciętnego konsumenta tej kategorii rozpatrywanych towarów.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — BP Aromatics przeciwko Komisji

(Sprawa T-429/07) (¹)

(2011/C 319/56)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 37 z 9.2.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 3 sierpnia 2011 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-507/10) (¹)

(2011/C 319/57)

Język postępowania: litewski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.1.2011, sprostowanie Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — BFA przeciwko Radzie**(Sprawa T-120/11)** ⁽¹⁾

(2011/C 319/58)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.**Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2011 r. — Versus Bank przeciwko Radzie****(Sprawa T-121/11)** ⁽¹⁾

(2011/C 319/59)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.**Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Yao N'Dré przeciwko Radzie****(Sprawa T-122/11)** ⁽¹⁾

(2011/C 319/60)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 130 z 30.4.2011.**Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Seka Yapó i in. przeciwko Radzie****(Sprawa T-192/11)** ⁽¹⁾

(2011/C 319/61)

Język postępowania: francuski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 152 z 21.5.2011.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

**Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2011 r. — ZZ
przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa F-67/11)

(2011/C 319/62)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu żądania skarżącego dotyczącego wykonania przez stronę pozwaną wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie F-56/09 i naprawienia szkody, którą skarżący miał ponieść.

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji o oddaleniu wniosku z dnia 28 lutego 2011 r.;

— w zakresie w jakim okaże się to niezbędne, stwierdzenie nieważności pisma z dnia 24 czerwca 2011 r.;

— stwierdzenie, że Komisja Europejska niezgodnie z prawem zaniechała podjęcia środków wykonawczych w stosunku do pkt 2 sentencji wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 9 czerwca 2010 r. w sprawie F-56/09 w szczególności w odniesieniu do zniszczenia zdjęć, o których mowa we wspomnianym punkcie sentencji oraz przekazania skarżącemu informacji o ich zniszczeniu;

— zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącego kwoty 2 831 EUR tytułem naprawienia wyrządzonej szkody wynikającej z braku przyjęcia środków wykonawczych w stosunku do wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r. wraz z odsetkami od tej kwoty w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczanymi od następnego dnia po wniesieniu skargi do dnia, w którym skarżący otrzyma wspomnianą kwotę 2 831 EUR;

— zasądzenie od Komisji Europejskiej na rzecz skarżącego kwoty 12 EUR/dzień za każdy kolejny dzień braku przyjęcia przez Komisję w okresie od następnego dnia po wniesieniu skargi do 180 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. środków wykonawczych w stosunku do wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r. wraz z odsetkami od wspomnianej kwoty 12 EUR/dzień w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczanymi od 181 dnia następującego po dniu

4 marca 2011 r. do dnia, w którym skarżący otrzyma wspomnianą kwotę 12 EUR/dzień;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 15 EUR/dzień za każdy kolejny dzień braku przyjęcia przez Komisję w okresie od 181 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. do 270 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. środków wykonawczych w stosunku do wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r. wraz z odsetkami od wspomnianej kwoty 15 EUR/dzień w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczanymi od 271 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. do dnia, w którym skarżący otrzyma wspomnianą kwotę 15 EUR/dzień;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 18 EUR/dzień za każdy kolejny dzień braku przyjęcia przez Komisję w okresie od 271 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. do 360 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. środków wykonawczych w stosunku do wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r. wraz z odsetkami od wspomnianej kwoty 18 EUR/dzień w wysokości 10 % rocznie z coroczną kapitalizacją naliczanymi od 361 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. do dnia, w którym skarżący otrzyma wspomnianą kwotę 18 EUR/dzień;

— zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącego kwoty 25 EUR/dzień za każdy kolejny dzień braku przyjęcia przez Komisję w okresie rozpoczynającym się 360 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r. środków wykonawczych w stosunku do wyroku z dnia 9 czerwca 2010 r., która będzie wypłacana skarżącemu okresowo na koniec każdego okresu 360 dni poczynając od 361 dnia następującego po dniu 4 marca 2011 r.;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. — ZZ
przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa F-76/11)

(2011/C 319/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: adwokat R. Guarino)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżący o przyznanie dodatku zagranicznego.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 kwietnia 2011 r.;
- w rezultacie stwierdzenie, że skarżąca jest uprawniona do dodatku zagranicznego, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej omawianego dodatku począwszy od dnia 16 sierpnia 2010 r., daty podjęcia służby przez skarżącą, wraz z odsetkami naliczanymi od miesięcznych kwot, do dnia faktycznej wypłaty;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. — ZZ przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu**(Sprawa F-78/11)**

(2011/C 319/64)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i M. Vandebussche)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umowy ze skarżącym z uwagi na postępowanie dyscyplinarne zakończone wymierzeniem kary w postaci nagany na piśmie.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji zarządu EBC z dnia 20 maja 2011 r., doręczonej w dniu 23 maja 2011 r., o rozwiązaniu umowy ze skarżącym ze skutkiem od dnia 31 października 2011 r.;

- zasądzenie na rzecz skarżącego odszkodowania od dnia 31 października 2011 r.;
- zasądzenie na rzecz skarżącego zadośćuczynienia oszacowanego na 10 000 EUR;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2011 r. — ZZ przeciwko Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób**(Sprawa F-80/11)**

(2011/C 319/65)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal i D. Abreu Caldas, adwokaci)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu ze stroną skarżącą umowy o pracę z przyczyn dyscyplinarnych oraz wypłata określonej kwoty tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za straty materialne i krzywdę, jakich w swym przekonaniu doznała.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów z dnia 11 października 2010 r. o wcześniejszym rozwiązaniu ze stroną skarżącą umowy o pracę za dwumiesięcznym wypowiedzeniem ze skutkiem na dzień 11 grudnia 2010 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania oraz zasądzenie od niej na rzecz strony skarżącej kwoty 300 000 euro tytułem naprawienia szkody i zadośćuczynienia za krzywdę.

2011/C 319/52	Sprawa T-476/11 P: Odwołanie wniesione w dniu 8 września 2011 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 28 czerwca 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-55/10 AS przeciwko Komisji	24
2011/C 319/53	Sprawa T-481/11: Skarga wniesiona w dniu 6 września 2011 r. — Hiszpania przeciwko Komisji ...	25
2011/C 319/54	Sprawa T-482/11: Skarga wniesiona w dniu 5 września 2011 r. — Agrucon i in. przeciwko Komisji	26
2011/C 319/55	Sprawa T-484/11: Skarga wniesiona w dniu 8 września 2011 r. — Skyhawk Technologies przeciwko OHIM — British Sky Broadcasting i Sky IP (SKYCADDIE)	27
2011/C 319/56	Sprawa T-429/07: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — BP Aromatics przeciwko Komisji	27
2011/C 319/57	Sprawa T-507/10: Postanowienie Sądu z dnia 3 sierpnia 2011 r. — Uspaskich przeciwko Parlamentowi	27
2011/C 319/58	Sprawa T-120/11: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — BFA przeciwko Radzie	28
2011/C 319/59	Sprawa T-121/11: Postanowienie Sądu z dnia 2 września 2011 r. — Versus Bank przeciwko Radzie	28
2011/C 319/60	Sprawa T-122/11: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Yao N'Dré przeciwko Radzie	28
2011/C 319/61	Sprawa T-192/11: Postanowienie Sądu z dnia 6 września 2011 r. — Seka Yapo i in. przeciwko Radzie	28
 Sąd do spraw Służby Publicznej		
2011/C 319/62	Sprawa F-67/11: Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	29
2011/C 319/63	Sprawa F-76/11: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. — ZZ przeciwko Komisji Europejskiej	29
2011/C 319/64	Sprawa F-78/11: Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2011 r. — ZZ przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu	30
2011/C 319/65	Sprawa F-80/11: Skarga wniesiona w dniu 3 sierpnia 2011 r. — ZZ przeciwko Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób	30

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

